

opusdei.org

A Prelátus üzenete (2024. november 8.)

Az Opus Dei prelátusa arra hív bennünket, hogy az örök életbe vetett reményünkről elmélkedjünk.

2024.11.08.

Drága gyermekeim, Jézus oltalmazza leányaimat és fiaimat!

Ebben a hónapban, az egyház hagyománya szerint, imáinkban különösen a halottakra gondolunk. Ez természetesen arra is készítet bennünket, hogy a halál utáni élet

valóságáról elmélkedjünk. Azok a szempontok és árnyalatok, amelyeket ez a megfontolás mindannyiunk számára sugall, korunktól és személyes körülményeinktől függően különbözőek lehetnek.

Mindenesetre gyakran újítsuk meg hitünket és reményünket abban a dicsőségben, amelyre Urunk hív bennünket, és amelyhez az eszközöket is megadja. Sokan emlékezhetnek Szent Josemaría e szavaira: „Gondoljuk meg, milyen lesz a mennyország. 'Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik.' (1Kor 2,9) El tudjátok képzelni, milyen lesz odaérni, találkozni Istennel, és látni azt a szépséget, azt a szeretetet, amely szívünkbe ömlik, amely kielégít anélkül, hogy eltelítene?” *(Instrukció, 1935. május, 1950. IX. 14., 127. jegyzet)*. Egy másik alkalommal pedig hozzátette: „Naponta sokszor

megkérdézem magamtól: milyen lesz, amikor Isten minden szépsége, minden jósága, minden végtelen csodája beleömlik ebbe a szegény agyagedénybe, ami én vagyok, ami mindannyian vagyunk? És akkor jól meg tudom magyarázni magamnak, amit az apostol mondott: „Szem nem látta, fül nem hallotta...”. Megéri, gyermekeim, megéri” (Feljegyzések egy családi találkozóról, 1960. október 22.).

Milyen jó a mennyei reményt ápolni! Még azt is érezzük, amit Szent Pál ír: „számomra az élet Krisztus, a halál pedig nyereség” (Fil 1,21), ami nem zárja ki azt a vágyat, hogy sokáig éljünk ezen a világon, hogy Istent és másokat szolgáljunk (vö. Fil 1, 22-24).

Kérjük az Urat, hogy növelje az örök életbe vetett reménységünket, vezessen minket arra, hogy „mindig arra a végleges találkozásra tekintsünk; hogy mindig arra

gondoljunk, hogy az Úr közel van hozzánk, hogy soha, de soha nem győz a halál!” (Ferenc pápa, 2024.V. 08. audiencia) Ez a bizonyosság, hogy Isten vár minket a mennyben és mindenkor elkísér minket, fenntartja földi utunkat, még a nehézségek közepette is: „Töltsön el benneteket a reménység Istene teljes örömmel és békével a hitben, hogy a Szentlélek erejével bővelkedjete a reményben.” (Róm 15,13)

Imádkozzatok továbbra is a Statúták módosításával kapcsolatos, már jól előrehaladott munkáért. Ajánljuk az Úrnak azt a húsz új diakónust is, akiket 23-án szentelnek fel.

Köszönöm szépen a születésnapom alkalmából küldött gratulációkat. Mivel nagyon sok ilyen gratulációt kaptam, lehetetlen mindegyikre válaszolnom, ahogyan azt más alkalmakkor (évfordulók, különleges ünnepek stb.) tettem. Imáimmal

mindig válaszolok nektek, mert ez
soha nem marad el, amikor olvasom
leveleiteket és üzeneteiteket.

Minden szeretetemmél megáldalak
benneteket,

Atyátok

Róma, 2024. november 8.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-
prelatus-uzenete-2024-november-8/](https://dev.opusdei.org/hu-hu/article/a-prelatus-uzenete-2024-november-8/)
(2025.08.05.)